

individuālās licences, tiek uzlikta maksa par radiofrekvenču izmantošanu, neparedzot konkrētu no šīs maksas iegūto ieņēmumu izmantošanu, un ar kuru ievērojami tiek paaugstināts šīs maksas apjoms noteiktai tehnoloģijai, to nemainot citai tehnoloģijai.

(¹) OV C 134, 22.5.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 17. martā spriedums (*Supremo Tribunal Administrativo lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança*

(Lieta C-95/10) (¹)

(Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 47. panta 2. punkts — Tieša iedarbība — Piemērojamība direktīvas II B pielikumā ietilpstošajiem pakalpojumiem)

(2011/C 139/17)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Strong Segurança SA

Atbildētājs: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Supremo Tribunal Administrativo* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), 21., 23. panta, 35. panta 4. punkta, 47. panta 2. punkta un II B pielikuma interpretācija — Pretendentu ekonomiskā un finansiālā kapacitāte — Uzņēmuma iespēja izmantot citu uzņēmumu kapacitāti — Novēloti transponētas direktīvas tiešā iedarbība

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, dalībvalstīm nerada pienākumu piemērot šīs direktīvas 47. panta 2. punktu arī līgumiem par pakalpojumiem, kas minēti šīs direktīvas II B pielikumā. Tomēr šī direktīva neliedz dalībvalstīm un, iespējams, līgumslēdzējām iestādēm iespēju attiecīgi savos tiesību aktos vai līguma dokumentos paredzēt šādu piemērošanu.

(¹) OV C 113, 1.5.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2011. gada 17. marta spriedums (*Symvoulio tis Epikrateias — Grieķija lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/ Ypourgos Emporikis Naftilias*

(Lieta C-128/10 un C-129/10) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Jūras kabotāža — Regula (EEK) Nr. 3577/92 — 1. un 4. pants — Kabotāžas pakalpojumu iepriekšēja administratīva atļauja — Kuģu drošības nosacījumu pārbaude — Ostas kārtības uzturēšana — Sabiedrisko pakalpojumu pienākumi — Precīzu un iepriekš zināmu kritēriju neesamība*)

(2011/C 139/18)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Atbildētājs: Ypourgos Emporikis Naftilias

piedaloties

Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10).

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Symvoulio tis Epikrateias* — Padomes 1992. gada 7. decembra Regulas (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 7. lpp.), 1., 2. un 4. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru jūras kabotāžas pakalpojumus var sniegt tikai pēc administratīvas atļaujas saņemšanas — Sistēma, kas ir izveidota, lai varētu kontrolēt, vai pieteiktos reisu ir iespējams veikt, saglabājot kuģa drošību un kārtību ostā — Precīzu un iepriekš zināmu kritēriju neesamība

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1992. gada 7. decembra Regulas (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), 1. un 4. panta kopējie noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ieviesta jūras kabotāžas pakalpojumu iepriekšējās atļaujas sistēma, kas paredz administratīvu lēmumu pieņemšanu par noteiktu laika nišu ievērošanu tādu iemeslu dēļ, kuri, pirmkārt, ir saistīti ar kuģu drošību un kārtību ostā un, otrkārt, ar sabiedrisko pakalpojumu pienākumiem, ja vien šāda sistēma ir balstīta uz objektīviem, nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem kritērijiem, it īpaši gadījumā, ja vairāki kuģu īpašnieki vēlas vienlaicīgi ienākt vienā un tajā pašā ostā. Runājot par administratīviem lēmumiem, ar kuriem